

УДК 658.152-025.12

УПРАВЛІННЯ ІНВЕСТИЦІЙНИМ ПРОЦЕСОМ РОЗВИТКУ ПІДПРИЄМСТВА

Міцкевич Н.В., Маньківський В.В.

Чорноморський державний університет імені Петра Могили

У статті досліджено та проаналізовано теоретичні аспекти управління інвестиційною діяльністю на підприємстві. Визначено основні суб'єкти інвестиційної діяльності. Проаналізовано обов'язки та права інвесторів. Досліджено вплив впровадження інновацій в діяльності підприємства ТОВ СП «НІБУЛОН». Проведено аналіз матеріально-технічного забезпечення на підприємстві ТОВ СП «НІБУЛОН».

Ключові слова: інвестиційний процес, інновації, права інвесторів, обов'язки інвесторів, суб'єкти інвестиційної діяльності.

Виділення не вирішених раніше частин загальної проблеми. В сучасних умовах ринкової економіки та діяльності підприємств основним із напрямів підвищення конкурентоспроможності є застосування новітніх досягнень науки у сфері техніки, технології і організації виробництва з метою збільшення обсягів і покращення якості продукції. Але для використання інноваційного обладнання підприємства зіштовхуються ще з одною проблемою – це залучення інвестицій, створення позитивного інвестиційного клімату.

Мета статті. Узагальнення теоретичних засад управління інвестиційною діяльністю на підприємстві та дослідження впливу на діяльність підприємства використання інвестицій.

Виклад основного матеріалу. Інвестиційна діяльність являє собою сукупність практичних дій юридичних осіб, держави та громадян щодо реалізації інвестицій [1, с. 3-6]. Нинішня правова система України складається з більше ніж 100 законів та інших нормативних актів, що регулюють інвестиційну діяльність. Інвестиційна діяльність здійснюється на основі:

– інвестування, здійснюваного громадянами, недержавними підприємствами, господарськими асоціаціями, спілками і товариствами, а також громадськими і релігійними організаціями, іншими юридичними особами, заснованими на колективній власності;

– державного інвестування, здійснюваного органами влади і управління України, місцевих Рад народних депутатів за рахунок коштів бюджетів, позабюджетних фондів і позичкових коштів, а також державними підприємствами і установами за рахунок власних і позичкових коштів;

– іноземного інвестування, здійснюваного іноземними громадянами, юридичними особами та державами;

– спільного інвестування, здійснюваного громадянами та юридичними особами України, іноземних держав.

Об'єктами інвестиційної діяльності в Україні є:

– новоутворювані та ті, що реконструюються, основні фонди, а також обігові кошти в усіх галузях народного господарства;

– цінні папери (акції, облигації та ін.);

– цільові грошові внески;

– науково-технічна продукція та інші об'єкти власності; майнові права та права на інтелектуальну власність.

Заборається інвестування в об'єкти, створення і використання яких не відповідає вимогам санітарно-гігієнічних, радіаційних, екологічних, архітектурних та інших норм, встановлених законодавством України, а також порушує права та інтереси громадян, юридичних осіб і держави, що охороняються законом. Об'єктами інвестиційної діяльності не можуть бути об'єкти житлового будівництва, фінансування спорудження яких здійснюється з використанням недержавних коштів, залучених від фізичних та юридичних осіб, у тому числі в управлінні. Інвестування та фінансування будівництва таких об'єктів може здійснюватися виключно через фонди фінансування будівництва, фонди операцій з нерухомістю, інститути спільного інвестування, недержавні пенсійні фонди, які створені та діють відповідно до законодавства, а також через випуск безпроцентних (цільових) облігацій, за якими базовим товаром виступає одиниця такої нерухомості.

Суб'єктами інвестиційної діяльності є:

- інвестори (замовники);
- виконавці робіт (підрядники);
- користувачі об'єктів інвестиційної діяльності;
- постачальники товарно-матеріальних цінностей, обладнання та проектної продукції;
- юридичні особи (банківські, страхові та посередницькі організації, інвестиційні фонди та компанії та ін.);
- громадяни України;
- іноземні юридичні та фізичні особи, держави та міжнародні організації [1, с. 3-6].

Суб'єкти інвестиційної діяльності зобов'язані:

- додержувати державних норм і стандартів, порядок встановлення яких визначається законодавством України;
- виконувати вимоги державних органів і посадових осіб, що пред'являються в межах їх компетенції;
- подавати в установленому порядку бухгалтерську і статистичну звітність;
- не допускати недобросовісної конкуренції і виконувати вимоги законодавства про захист економічної конкуренції;
- сплачувати податки, збори (обов'язкові платежі) в розмірах та у порядку, визначених законами України.

Інвестиційна діяльність може здійснюватись за рахунок:

- власних фінансових ресурсів інвестора (прибуток, амортизаційні відрахування, відшкодування збитків від аварій, стихійного лиха, грошові нагромадження і заощадження громадян, юридичних осіб тощо);
- позичкових фінансових коштів інвестора (облігаційні позики, банківські та бюджетні кредити);
- залучених фінансових коштів інвестора (кошти, одержані від продажу акцій, пайові та інші внески громадян і юридичних осіб);
- бюджетних інвестиційних асигнувань.

Інвестори – суб'єкти інвестиційної діяльності, які приймають рішення про вкладення власних, позичкових і залучених майнових та інтелектуальних цінностей в об'єкти інвестування. Інвестори

можуть виступати в ролі вкладників, кредиторів, покупців, а також виконувати функції будь-якого учасника інвестиційної діяльності. Інвестиційна діяльність суб'єктів України за її межами регулюється законодавством іноземної держави, на території якої ця діяльність здійснюється, відповідними договорами України, а також спеціальним законодавством України. За рішенням інвестора права володіння, користування і розпорядження інвестиціями, а також результатами їх здійснення можуть бути передані іншим громадянам та юридичним особам у порядку, встановленому законом. Взаємовідносини при такій передачі прав регулюються ними самостійно на основі договорів. Інвестор має право володіти, користуватися і розпоряджатися об'єктами та результатами інвестицій, включаючи реінвестиції та торговельні операції на території України, відповідно до законодавчих актів України.

Для державних підприємств, що виступають інвесторами за межами України та яким відкрито іпотечний кредит, встановлюється гарантія по цих інвестиціях з боку держави. Інвестор має право на придбання необхідного йому майна у громадян і юридичних осіб безпосередньо або через посередників за цінами і на умовах, що визначаються за домовленістю сторін, якщо це не суперечить законодавству України, без обмеження за обсягом і номенклатурою [4, с. 3].

Інвестор у випадках і порядку, встановлених законодавством України, зобов'язаний:

- подати фінансовим органам декларацію про обсяги і джерела здійснюваних ним інвестицій;
- одержати необхідний дозвіл або узгодження відповідних державних органів та спеціальних служб на капітальне будівництво;
- одержати позитивний комплексний висновок державної експертизи щодо додержання в інвестиційних програмах та проектах будівництва діючих нормативів з питань санітарного і епідемічного благополуччя населення, екології, охорони праці, енергозбереження, пожежної безпеки, міцності, надійності та необхідної довговічності будинків і споруд, а також архітектурних вимог.

Для проведення господарської діяльності, яка підлягає ліцензуванню, учасники інвестиційної діяльності повинні одержати відповідну ліцензію, що видається в порядку, встановленому законодавством. Основним правовим документом, який регулює взаємовідносини між суб'єктами інвестиційної діяльності, є договір (угода). Укладання договорів, вибір партнерів, визначення зобов'язань, будь-яких інших умов господарських взаємовідносин, що не суперечать законодавству України, є виключною компетенцією суб'єктів інвестиційної діяльності. Втручання державних органів та посадових осіб у реалізацію договірних відносин між суб'єктами інвестиційної діяльності зверх своєї компетенції не допускається.

Товариство з обмеженою відповідальністю сільськогосподарське підприємство «НІБУЛОН» є лідером на ринку торгівлі сільгоспродукцією та зерновими культурами. Дане лідерство забезпечує використання новітнього обладнання та позитивним інвестиційним кліматом. Стратегічним напрямком діяльності ТОВ СП «НІБУЛОН» є торгівля власною сільгоспродукцією та зерновими культурами на зовнішні ринки. Завдяки

інвестиціям на підприємстві використовується сучасне транспортне обладнання (див. табл. 1) [5].

Таблиця 1
Транспортне обладнання ТОВ СП «НІБУЛОН»

Найменування	Марка	Продуктивність, т/год	Довжина, м	Потужність, кВт	Рік введення в експлуатацію
Конвеєр стрічковий	GV-80	350	18	5,5	2005
Ковшова Норія	EE-20	350	52	90	2003
Конвеєр стрічковий	У13-КНГ-80	350	26	7,5	2004
Конвеєр стрічковий	У13-КНГ-80	350	35	7,5	2004
Транспортер стрічковий стаціонарний	У-13 ТЛ-65	175	19	15	2004
Конвеєр стрічковий	У13-КНГ-65	175	55	15	2004

Дане транспортне обладнання дає змогу обслуговувати як автотранспорт так і залізничний транспорт. Об'єм опрацьованого зерна за добу сягає 4-4,5 тис. тон, це суттєва перевага над конкурентами.

Також на підприємстві проводиться сушіння зерна. Під час сушіння використовуються сучасні сушарки типу MATHEWS 3180BEM-NG [5].

Основні технічні характеристики модульних зерносушарок безперервної дії:

- модульні Зерносушарки GSCOR (MC GSCOR) працюють в двох режимах - в режимі «сушка та охолодження» (безперервний) або режимі «сушка» (порційний);
- заводська попередня збірка забезпечують швидкий монтаж сушарок на майданчику;
- товщина зернового стовпа складає 30 см, що забезпечує рівномірне зняття вологи з внутрішніх і зовнішніх стінок зернового стовпа;
- система автоматичного контролю температури дозволяє автоматично перенастроювати проходження потоку зерна через сушарку при різних рівнях вологості зерна;
- швидкість вивантаження зерна із сушарки регулюється на підставі показань терморезистора, що знімає показання температури з максимальною точністю;

- алюмінієві валки, розташовані по всій довжині вивантаження зерносушарки, управляються електродвигуном з автоматично змінною швидкістю обертання, і таким чином, регулюють швидкість вивантаження зерна із сушарки;

- регульована пальник забезпечує максимальний ККД при всіх рівнях робочої температури;

- панель управління зерносушарки проста в експлуатації, дозволяє регулювати температуру нагрівання повітря, подачу палива (рідкого пропану або природного газу) і управляти роботою електричних механізмів;

- на сушарці використовуються решета з отворами 1,2 x 12 мм, які підходять для сушіння різних культур, включаючи ріпак.

Характеристика зерносушарки типу MATHEWS 3180BEM-NG (див. табл. 2) [5].

З таблиці видно, що продуктивність даних зерносушарок 3 552 т за добу. Переваги модульних зерносушарок МС:

- МС з багатоступінчастими зонами сушіння забезпечують виняткову гнучкість, ефективність використання пального і більш високоякісне зерно на виході;

- завдяки багатоступеневим зонам сушіння, високі температури застосовуються для зерна з більш високим рівнем вологості, як тільки воно надходить в зернові шахти;

- поступове зниження температури дозволяє довести до кінця процес сушіння зерна, поліпшити його якість і заощадити енергію.

Висновки і пропозиції. В сучасних умовах діяльність підприємств без залучення інвестицій практично неможлива, техніка і технологічні процеси розвиваються з кожним роком. В даний час перед підприємствами стоїть важливе завдання, а саме: створення сприятливого інвестиційного клімату, створення проектів, які переконливо доведе інвесторам, що саме дане підприємство заслуговує інвестицій. Таку позицію на ринку займає підприємство ТОВ СП «НІБУЛОН», тому що прагне досягти рівня підприємства європейського зразку. Воно потужно розвивається і створює необхідні умови для залучення інвестицій, а саме реалізує:

- якісну обробку зерна та його експорт;
- займає передові позиції на Українському ринку зернотрейдерства;
- підприємство працює за європейським зразком;
- створює умови для продуктивної праці;
- має сучасні філіали, судноплавну компанію, власний автопарк.

Таблиця 2

Основні технічні характеристики модульних зерносушарок

Зерносушарки						
Тип	Кількість, шт	Продуктивність, т/год	Питомі витрати		Ступінь автоматизації, %	Рік введення в експлуатацію
			Палива (газ) м/год	Електроенергії кВт/год		
MATHEWS 3180BEM-NG	2	74	1150	112,5	50	2006

Список літератури:

1. Пешко А. В. Інвестиції: їх значення, види та форми // Інвестиції: практика та досвід. - 2007. - № 1. - С. 3-6.
2. Рамський А. Ю. Інвестиційний потенціал заощаджень фізичних осіб та механізми його реалізації // Актуальні проблеми економіки. - 2008. - № 5 (71). - С. 172-178.
3. Рогач О. І. Міжнародні інвестиції: теорія та практика бізнесу транснаціональних корпорацій / О. І. Рогач. - К.: Либідь, 2005. - С. 720.

4. Суха М., Сухий О. Стан та перспективи залучення іноземних інвестицій в економіку України // Кредоінвест. – 2009, № 4.
5. <http://www.nibulon.com/>.

Мицкевич Н.В., Маньковский В.В.

Черноморский государственный университет имени Петра Могилы

УПРАВЛЕНИЕ ИНВЕСТИЦИОННЫМ ПРОЦЕССОМ РАЗВИТИЯ ПРЕДПРИЯТИЯ

Аннотация

В статье исследованы и проанализированы теоретические аспекты управления инвестиционной деятельностью на предприятии. Определены основные субъекты инвестиционной деятельности. Проанализированы обязанности и права инвесторов. Исследовано влияние внедрения инноваций в деятельность предприятия ООО СП «НИБУЛОН». Проведен анализ материально-технического обеспечения на предприятии ООО СП «НИБУЛОН».

Ключевые слова: инвестиционный процесс, инновации, права инвесторов, обязанности инвесторов, субъекты инвестиционной деятельности.

Mitskevych N.V., Mankovskii V.V.

Petro Mohyla Black Sea State University

INVESTMENT PROCESS OF ENTERPRISE DEVELOPMENT

Summary

The article studies and analyzes the theoretical aspects of investment activity in the enterprise. The main subjects of investment activity. Analyzed the duties and rights of investors. The impact of innovation in the activities of the company «NIBULON». The analysis of the logistics enterprise «NIBULON».

Keywords: investment process, innovation, investor rights, duties investors, subjects of investment activity.